

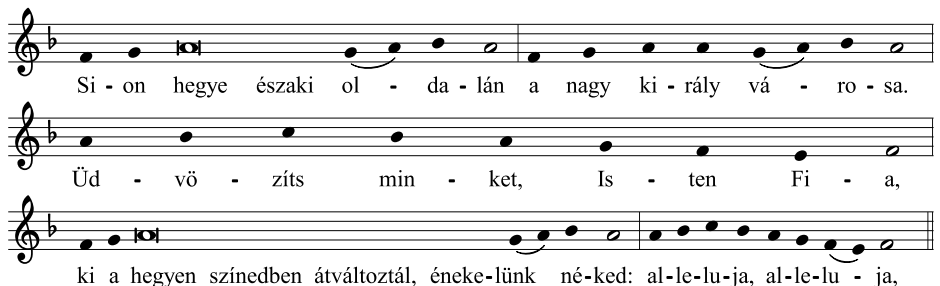
2023.08. 13. P. u. 11. vasárnap, ünnepzárás, 2. hang

I. antifona

Nagy az Úr és igen di-csé - re - tes a mi Istenünk városában, az ő szent
he - gyén. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!
A te mennydörgésed szólt a főr - ge - teg - ben, vil - lám - lásaid tündöklöttek
a föld ke - rek - sé - gén. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal,
Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket! A - ki világossággal, mint köntössel, körül
vagy ölt - ve. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!
Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek,
most és mindenkor és örökkön - ö - rök - ké. A - men. Az Is - ten - szü - lő
i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!

II. antifona

Si - on hegye északi ol - da - lán a nagy ki - rály vá - ro - sa.
Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a,
ki a hegyen színedben átváltoztál, éneke-lünk né - ked: al - le - lu - ja, al - le - lu - ja,

Be - vit - te őket megszentelése he - gyé - re, A hegy - re, melyet az ő
jobb - ja szer - zett. Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a, ki a he - gyen
színedben átváltoztál, éneke - lünk né - ked: Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja,
al - le - lu - ja. Di - cső - séges dolgok mondtak fe - lő - led, Is - ten vá - ro - sa.
Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a, ki a hegyen színedben átváltoztál, éneke - lünk
né - ked: Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

III. antifona.

Kik az Úr-ban bíznak, olyanok, mint Sion he-gye; nem fognak in-ga-doz-ni
mind-ö-rök-ké.

Karvers: ünn. tropár

Bemeneti vers: Jertek imádjuk... ki a hegyen színedben árváltottál...

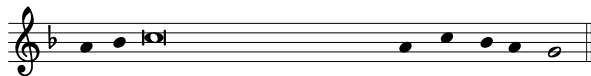
Ft tropár, 2. hang

Mi-dőn leszállottál a halálhoz, hal-ha-tat-lan É-let, ak-kor meg-tör-ted a pok-lot
is-ten-sé-ged fé-nyé-vel, s mi-dőn a holtakat is a mélységből föl-tá-masz-tot-tad,
min-den meny-nye-i e-rők örven-dez-ve ki-ál-ták: É-let-a-dó Krisz-tus Istenünk,
di-cső-ség né-ked!

Ün. tropár, 7. hang

Át-vál-toz-tál színedben a hegyen, Krisztus Is-te-nünk, meg-mu-tat-ván
tanítványaidnak dicsőségedet, a-meny-nyi-re lát-hat-ták; tűn-dő-köljön reánk
is, bűnő-sök-re a te ö-rök-kévaló vi-lá-gos-sá-god! Az Is-tenzülőnek
könyörgései ál-tal, mindenket megvilágító U-runk, di-cső-ség né-ked!

Dicsőség... 2. hang.

Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek.

Ft konták, 2. hang

Föl-tá-madtál a sírból, mindenha-tó Üd-vő-zí-tő, és a po-kol, lát-ván e cso-dát,

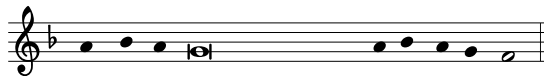

meg-ré-mült és a hol-tak föl-tá-mad-tak; a te-remt-mé-nyek pe-dig szemlélvén ezeket,

te-ve-led ör-ven-dez-nek. Á-dám vi-ga-doz és a világ dicsóít té-ged mind-ö-rök-ké.

Most és... 7. hang

Most és min-denkor és örökkön ö-rök-ké. A-men.

Ün. konták, 7. hang

A he-gyen átváltoztál, Krisztus Is-te-nünk, és a-meny-nyi-re tanítványaid

ké-pe-sek vol-tak, meg-lát-ták a te dicsősé-ge-det, hogy a-mi-dőn

megfeszítetté-se-det lá-tand-ják, ért-sék meg, hogy önként szen-vedsz,

és hirdes-sék a vi-lág-nak, hogy te va-ló-ban az A-tya ki-su-gár-zá-sa vagy.

Ft. prokimen, 2. hang

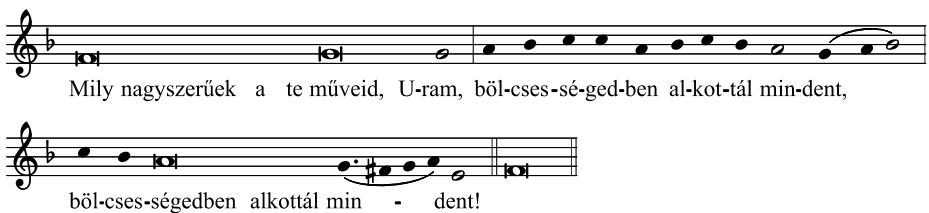
E-rős-ségem és dicsőítő énekem az Úr, mert ő lett az én sza-ba-dí-tóm,
mert ő lett az én sza-ba-dí-tóm.

Vers: Megfenyített az Úr, igen megfenyített, de nem adott át a halálnak.

(117. zsoltár)

Vers az ünnepi prokimenhez: Áldjad, én lelkem, az Urat, Uram, Istenem, igen hatalmas vagy!

Ün. prokimen, 4. hang

Mily nagyszerűek a te műveid, U-ram, böl-cses-sé-ged-ben al-kot-tál min-dent,
böl-cses-sé-gedben alkottál min - dent!

(103. zsoltár)

Ft. alleluja, 2. hang

Al-le-lu - ja, al - - le-lu-ja, al - - le-lu - ja.

Vers: Hallgasson meg téged az Úr a szorongatás napján, oltalmazzon meg téged Jákob Istenének neve!

Vers: Uram, mentsd meg a királyt, és hallgass meg minket az napon, amelyen segítségül hívunk téged!

Vers: Hallgasson meg...

(19. zsoltár)

Vers az ünnepi allelujához: Tieid az egek és tied a föld, a földkerekséget, s ami azt betölti, te alapítottad.

Ünnepi alleluja, 4. hang

Al-le-lu-ja, al - le-lu-ja, al - le-lu - ja.

(88. zsoltár)

Magasztalás

Ma - gasz-tald, ma gasz-tald, én lel-kem, én lel-kem a Tá-bor he - gyén

szí-né-ben átválto-zott U-run - kat!

9. irmosz, 4. hang

E-nyész-hetetlenként jelent meg a te szü-löt - ted, mert Isten származott a te

á - gyé - kod - ból, a - ki láthatólag testet viselt e föl - dőn, és az emberek - kel

e - gyütt élt, azért téged, Is - ten - szü - lő, mind - nyá - jan ma - gasz - ta - lunk.

Miatyánk, 2. hang

Mi A-tyánk, aki a meny-nyek-ben vagy, szen-tel-tessék meg a te ne-ved,
jöj-jön el a te or-szá-god, le-gyen meg a te a-ka-ra - tod, a-mint a mennyben, úgy a
föl - dön is. Min - den - napi kenyerünket add meg ne - künk ma,
és bo - csásd meg vét - ke - in - - ket, mi - kép - pen
mi is megbocsátunk az ellenünk vét - ke - zök - nek, és ne vígy
min - ket kí - sér - tés - be, de szabadíts meg a go - nosz - tól.

Áldozási vers: A te orcád világosságában járunk és a te nevednek örvendezünk egész nap.

Dicsérjétek Istent...